

Psalm 16; 1Korinthe 15:1-27a; Gk114; Opwekking 585; Gk176B; LB755:1,2

Pasen: zelfs de dood moet eraan geloven!

1. Sommige mensen en denkrichtingen praten heel makkelijk over de dood. De Bijbel en iedereen die eerlijk is blijft de dood vreselijk vinden: een vijand! **Sterven is heftig (1).**

2. Daarom is ook de opstanding van Jezus Christus en later van alle mensen niet maar een onderdeelje van de Bijbelse leer maar bemoedigend en fundamenteel. Jezus' opstanding is ook door velen gezien! Paulus legt in het begin van hs.15 uit dat hij een ernstig verhaal heeft te vertellen 'naar de Schriften'! In heel zijn schrijven maakt hij duidelijk dat de opstanding van onze Heer onopgeefbaar is. **Jezus' opstanding staat centraal in de Bijbel (2).**

3. De christenen toen wilden vaak nog wel geloven dat de Heer opgestaan is, maar koppelden dat niet aan de opstanding van mensen. De 'opstanding in etappes' was vreemd voor hen. Het feit dat Jezus 'als eerste' (vs.20) is opgestaan geeft reden te geloven in opstanding van allen. Met Hem is de cirkel doorbroken. Hij is als het ware aan de achterkant het graf uitgegaan. De eerste Adam droeg de dood de wereld in. Jezus, de 'tweede Adam' (vs.45) droeg alvast de macht van de dood de wereld uit en het échte leven de wereld binnen. Het 'domino-rijtje' uit Genesis 5 wordt onomkeerbaar omgedraaid. Op de achtergrond van 1Korinthe 15 speelt dat met de opstanding van Jezus de nieuwe wereld komt en Gods rijk doorbreekt. Dat er daarom ook toekomst is voor de mens. **Jezus' opstanding heeft ook voor ons grote gevolgen (3).**

4. Tegelijkertijd blijft er in een wereld waarin we nog sterven spanning. Het is nog leven tot 'totdat'. Met de woorden 'het is volbracht' is de engel eruit gehaald maar sterven is nog steeds erg! Blijf tegen elkaar zeggen dat het nooit went.

Paulus citeert Psalm 110, die over de Heiland vertelt dat alles en iedereen moet buigen voor Hem, ook de dood. Paulus citeert ook Psalm 8, die over de mens gaat. Dat geeft ons als mensen-na-Zijn-opstanding onze koninklijke plek en taak in zijn Rijk. Paulus laat zien dat Jezus' opstanding gevolgen heeft voor alle facetten van het leven. Denk bijv. aan huwelijk (hs.6), Avondmaal vieren (hs.11) en liefhebben (hs.13). Tot we sterven en ingaan in het feest, de dood voorbij. **Leef dus als mens met toekomst (4).**

Gesprekspunten, kindfragment, citaten, Bijbelrooster

1. Probeer eens 'generatiebreed' met elkaar te spreken over sterven. Besef dat we daar totaal verschillend in kunnen staan. Dat er veel onbenoemde angst en onzekerheid kan zijn. Deel met elkaar en met de Levensvorst wat je bezig hield in de ontmoeting.

2. ☺☺☺☺ voor de kinderen. Fijne v . k . nte geh . d? Misschie . is er al een o . a of een o . a van jou gestorven. Vr . . md, hè? Als opa of oma in G . d gel . . fden, gin . . n ze dan naar Hem toe. St . r . en blijft wél m . . . lijk. Als Jezus ter . gko . t hoeft er niemand m . er te sterven. Ver . rouw daar m . ar op. G . . . . . s.

3. 'Het christendom is namelijk niet maar een verzameling ideeën. Het is geen spirituele weg. Het is geen regel voor het leven. Het is geen politieke actielijst. Al deze dingen maken er deel van uit en krijgen er zelfs hun energie vandaan, maar in de praktijk is het heel iets anders. Het is het goede nieuws over een gebeurtenis die heeft plaatsgevonden in de wereld, een gebeurtenis die maakt dat de wereld nooit meer hetzelfde zal zijn. En wie erin gelooft en ernaar leeft, die zal (Gode zij dank) ook nooit meer dezelfde zijn. Daar gaat 1Kor.15 over'

4. 'De opstanding zorgt voor een christelijke tegencultuur: niet de keizer maar Jezus is koning'

5. 'Wie ontkent dat de dood een vijand is, verloochent de goedheid en kracht van Gods schepping'

5. **Bijbelrooster: zondag** 1Kor.15:35-58; **maandag** Kolossenzen 1:12-23; **dinsdag** Fil.1:18-26 (23); **woensdag** 2Tim.1:3-18 (10); **donderdag** Ps.73 (23-26); **vrijdag** Hebr.2:14-18; **zaterdag** 1Thess.4. Liefhebbers: Kol.2:6-15; Kol.3:1-4; Gen.5; Rom.1:3-4; Rom.4: 18-25 (23-25); vgl.Rom.5:12-21 met 1Kor.15:21-22; Rom.8:31-39 (38); Rom.14:1-12 (7-9); 2Cor.5:1-10; Ef.1:15-23; Ps.110; Ps.8; Genesis 1-5; Jesaja 53

Psalm 16; 1Korinthe 15:1-27a; Gk114; Opwekking 585; Gk176B; LB755:1,2

Pasen: zelfs de dood moet eraan geloven!

Blok 1. Hoe oud je ook bent vanmorgen in de kerk: je moet een keer sterven. Tenzij Jezus eerder terugkomt... Sterven, de dood... Dat is me wat. Ik zie twee bewegingen. De ene beweging is dat er luchtig over gedaan wordt. Dat is vooral van mensen waarover ik lees en die ik zelf persoonlijk niet ken. 'Er zijn twee dingen zeker in het leven: dat je belasting moet betalen en dat je dood gaat'.

'Ik zie niet op tegen het sterven. Het hoort erbij'.

Ik heb Jan Rot, muzikant, liedjesschrijver via zijn column in de Stentor gevolgd. Hij beschreef zijn ziekteproces en hij is onlangs overleden.

Soms schoot hij vol. Maar ook vaak niet, en zelfs humoristisch: 'Maar ik heb nu al pret om mijn eigen 'in memoriam' te schrijven.

En in zijn liedje 'In plaats van kaarten': 'kom naar mijn begrafenis maar reken niet op wederdienst: ik kom dus niet bij jou'.

Er zijn ook levensovertuigingen en filosofieën die de dood heel erg relativieren.

Met bijvoorbeeld de gedachte dat je dan eindelijk bevrijd bent van je lichaam....

Er is ook een heel andere kant en die is, wat mij betreft, eerlijker....

En dat is dat het altijd een moeilijk gebeuren blijft, het sterven.

Er zijn heel wat mensen die er niet graag over praten en dan soms ook zeggen 'zullen we het gezellig houden?'.

Daarmee kan het gaan lijken op de bekende 'roze olifant': hoe meer je het er niet over wilt hebben, hoe erger het aanwezig is.

De aftakeling, de afbraak, het opgaan-blinken en verzinken is een heftig proces.

Dat je ooit meetelde en nu je eigen man of vrouw niet meer herkent.

Dat je gevierd sportman was en nu moet worden geduwd in een rolstoel.

Dat je ... Afbraak, pijnlijk, vernederend soms ook...: VIJAND.

Ja, met de woorden van Paulus: de dood is een vijand.

Straf vanwege de zonde. 'Ten dage dat gij daarvan eet, zult gij sterven', klonk het in het paradijs. En we hebben het geweten....

Praat er dus niet luchtig en makkelijk over. Praat er ook niet overheen.

Maar, en dat is de andere kant: na Pasen mogen we er ook nog iets heel moois over gaan zeggen en geloven.

Blok 2. Pasen. De opstanding van de Here Jezus. Ingrijpend en wereld-veranderend.

De opstanding van de Here Jezus is maar niet een klein onderdeel van de Bijbelse leer.

Het is fundamenteel. Alles wordt er anders door. Het is een scharnierpunt.

En in 1Korinthe 15 neemt Paulus er ook echt de tijd voor om dit duidelijk uiteen te zetten. Iemand schreef: 'het is een van de prachtigste aaneengesloten betogen over een bepaald onderwerp dat Paulus ooit geschreven heeft'.

Met bekende woorden die ons willen bemoedigen en scherp willen houden.

Hij begint pas in vs.11 te vertellen waar het hem eigenlijk om gaat maar al die verzen, die eraan vooraf gaan, maken duidelijk dat het om iets belangrijks gaat.

En dat is de kern van het Evangelie: jullie is verkondigd dat Jezus gestorven is, begraven is, opgewekt is, is verschenen/zich heeft laten zien. Naar de Schriften.

Het zat al door de hele Schrift heen verweven.

Als je nadenkt over het Oude Testament en als je beseft dat Paulus enorm thuis was in de Thora en de boekrollen, dan begrijp je wat hij bedoelt.

Naar de Schriften betekent niet per se dat er allerlei letterlijke teksten zijn die zeggen dat Jezus moest sterven, dat Hij moest opstaan.

Als je de Schriften leest, lijkt het O.T. op een boek met een open einde.

En met de komst van Christus en zijn werk begrijp je pas goed waar het allemaal naar toe ging.

En dat is zo bijzonder en dat gebeurde op zo'n bijzondere manier, dat je er zelf niet zou opkomen. Het zijn de Schriften, en door hen God Zelf, die het ons vertelt.

In de tijd van Paulus was het al een werkelijkheid die beleden werd.

Zoals hij zelf ook zegt: ik geef het door aan jullie maar het is mij eerst ook al doorgegeven.

En het zijn niet de discipelen die zich achteraf hebben wijsgemaakt dat hij opgestaan is.

Als verhaal om er de moed in te houden.

Nee, er zijn honderden mensen die Jezus na zijn dood weer hebben gezien en een aantal ervan leven nu nog, zegt Paulus. Geen fabel maar werkelijkheid!

Jezus' opstanding staat centraal in de Bijbel. Je kunt er niet omheen.

En als je verstandig bent, wil je daar ook niet omheen!

Paulus wordt er heel fel over: als Hij is niet opgestaan zijn wij leugenaars.

Blok 3. Voor veel christenen was dat uiteindelijk ook niet het punt.

Eerst de discipelen, de vrouwen, daarna nog eens 500, hier en daar liet Jezus zich zien.

Ja, echt waar, Hij is opgestaan.

Maar nu komt het punt waar Paulus in dit hoofdstuk aandacht voor vraagt: ze vinden het moeilijk om het aan hun eigen opstanding te koppelen.

Dus dan blijft de opstanding van Jezus een los punt.

Maar Paulus maakt duidelijk dat die opstanding van de Here Jezus een startpunt is.

Hij als 'eersteling', lees je in vs.20. Een woord dat ook gebruikt wordt bij de oogst.

Als de eerste aren gaan groeien worden die geoogst uit dankbaarheid aan de Heer.

Want dan weten ze: er komt nog een heleboel achteraan.

Zo ook met de opstanding van Jezus.

Omdat Hij de dood overwon.

Omdat Hij als het ware aan de achterkant al het graf was uitgegaan.

Toen de engel de steen wegrolde was dat niet omdat Jezus dan uit het graf kon komen.

Nee, maar om te laten zien dat Hij er niet meer was!

Dat brengt Paulus er toe om een prachtige link te leggen tussen Adam en Jezus.

Je leest erover in vs.21-22 en ook vanaf vs.45.

Tussen de eerste Adam en de tweede Adam. Verderop in hs.15 lees je hierover.

Adam droeg de dood de wereld in en nu was er een 'nieuwe' Adam.

Eentje die de dood, of beter gezegd, de macht van de dood alvast weer de wereld uit brengt. Dat is bemoedigend.

Het rijtje namen en mensen uit Genesis 5 ademen nog heel erg de sfeer van de dood.

Dit is de lijst van Adams nakomelingen. En dan komen de namen.

Met die eindeloze herhaling. En aan het eind: ze werden zo oud en toen stierven ze. Om de beurt val je om, als domino-stenen.

En nu, met die 'tweede Adam' ontstaat de beweging andersom!

Eerst staat Jezus op, maar dat belooft nog heel wat.

Voor de plaatjesdenkers onder ons: stel je domino-day voor en dan dat de opname wordt teruggespoeld.

Dit Bijbelgedeelte raakt de kern van de Bijbel en de kern van Paulus' verkondiging.

Het tekent zijn kijk op Jezus, op God, op de wereld en op de geschiedenis.

Je zou alles nog eens moeten overlezen met deze gedachte; dat de opstanding zo enorm centraal staat in de Bijbel.

En waar Jezus tijdens zijn optreden over sprak, al aan het eerste begin.

Het gaat om het Koninkrijk van God! Over de nieuwe wereld van God.

Een wereld waar je wat van gaat zien als je let op de Here Jezus en als je gelooft in zijn opstanding uit de dood.

Er moet dus ook wel wat gebeuren in deze wereld en nu is het gebeurd!

Blok 4. En dat heeft grote gevolgen voor de mens!

En voor het leven van de mens, van ons, in deze wereld.

In een wereld, nog vol van spanning, nog met de aanwezigheid van de dood.

Het is een leven in een 'reeds' en 'nog niet'.

Het is leven 'totdat'. Maar ondertussen wel een heel boeiend leven.

Toen Jezus zei 'het is volbracht' werd de engel er al uit gehaald.

Uit de dood, zelfs toen Hij op dat moment nog niet was gestorven.

Er was betaald. Voldaan, genoeg!

Troostvol. Ook al is sterven nog heftig en moet je daar nooit luchtig over gaan doen.

Troostvol maar Paulus' boodschap is ook belangrijk voor het leven hier en nu.

Voor jouw en mijn leven vandaag. Het leven is de moeite waard.

En het is belangrijk om hier op aarde het goede te gaan doen.

Met de woorden van Johannes van vorige week: verbonden aan Jezus in geloof zul je veel vrucht dragen!

Dat kun je ook nog ontdekken aan de psalmen waaruit Paulus hier citeert.

Paulus citeert in hs.15 eerst Psalm 110.

Een mooie psalm waarin verwezen wordt naar de Here Jezus.

Een machtige koning. Alle koningen zullen eens voor Hem buigen.

Met de opstanding van de Heer en zijn Hemelvaart is Hij de machtigste van al.

Machtig aan de rechterhand van God, zijn Vader.

Citaat vs.26: 'hij moet koning zijn totdat God alle vijanden aan zijn voeten heeft gelegd.

En de laatste vijand is de dood'.

Maar Paulus citeert ook Psalm 8 'Hij heeft alles aan de voeten van de mens gelegde' en die gaat toch ook eerst over de mens.

De taak in deze wereld is niet voorbehouden aan onze Here Jezus maar ligt ook bij ons.

Het is zoals God het altijd bedoelde.

De situatie in Genesis zien we terugkomen in de psalmen en uiteindelijk vervuld worden door onze Here Jezus Christus.

En dat betekent ook dat de opstanding van onze Heiland ons leven mag gaan doortrekken.

Je kunt het ontdekken als je de hele brief gaat lezen.

Over hele concrete punten: over het huwelijksleven **in hoofdstuk 6**.

De slechte omgang in het huwelijk en met sexualiteit keurt Paulus af met een verwijzing naar Jezus' opstanding. God heeft de Heer opgewekt, en door zijn kracht zal Hij ook ons opwekken.

En in het **bekende hoofdstuk 11** over de misstanden bij het Avondmaal.

Waarbij Paulus fel uitlegt dat het zo echt niet kan.

En dat je moet beseffen als je Avondmaal viert dat de Heer is opgestaan en dat je daarom moet vieren totdat Hij komt.

En het beroemde **hs.13 over de liefde**.

Het is nog onvolkomen omdat we nog zien in raadselen, maar straks....

Wordt het volledig kennen, zoals ik zelf ook gekend ben.

En dus.... LIEFHEBBEN!

Misschien wil je wel eens nadenken op welk gebied je zelf iets te doen hebt.

In deze brief is het huwelijk, Avondmaal, liefde.

Op welk terrein zou jij nog graag wat meters willen maken als het gaat om de doorwerking van Pasen in jouw leven?

Wil je er eens over nadenken? (Je kunt hier even stil zijn om mensen de kans te geven om stil te staan. Je kunt ook wat voorbeelden noemen: is het ivm je werk, je opvoeding, vriendschap? Oid...).

Leven en liefhebben. Meemaken dat mensen om ons heen sterven en we zelf stap voor stap ouder worden. Doorgaan in liefde, in navolging, vruchtdragend omdat we aan Hem verbonden zijn. Als ranken aan de wijnstok.

Tot we sterven. En ingaan. Dat is het mooie bij al het moeilijke aan het sterven.

Dat je de zonde voorbij bent, de gebrokenheid, de tranen.

Dat sterven niet meer is het betalen voor de zonden maar binnenstappen in het eeuwige leven. Voor eeuwig verbonden met Hem. Het ECHTE leven.

Dat het goed is. Je hebt het volbracht en mag vieren, uit genade.

Leef dus als mens met toekomst, terwijl we geloven 'er is een dag'.

Doorleven, samen geloven tot we ervaren 'dit is de dag', amen.